

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 7	1. APRIL 1926	75. AARGANG

SALIGGJØRELSENS PLAN.

(Fra »Millenial Star«.)

Saliggørelsens Plan, saaledes som den lærtes af Jesus og hans Apostle for nitten hundred Aar siden, og saaledes som den nu i vore Dage læres af Guds Tjenere, var i sig selv simpel, tydelig, ophøjet og skøn og svarede fuldkommen til dens Bestemmelse: Menneskeslægtens Frelse og Ophøjelse.

Ej heller gives der nogen anden Maade eller nogen anden Plan, hvorved Menneskene kan blive frelste, thi der er kun een Herre, een Tro og een Daab, ligesom der er een Gud, alles Fader, som er over alle og omkring alle, hvilken i sin uendelige Visdom styrer og regerer alle Ting efter sit eget Velbehag. Apostelen Paulus siger i sit Brev til Galaterne: Jeg undrer paa, at I saa snart lader Eder afvende fra den, som kaldte Eder ved Kristi Naade, til et andet Evangelium endog der er intet andet, kun der er nogle, som forvilder Eder og vil forvende Kristi Evangelium. Men dersom endog vi eller en Engel af Himmelen prædiker Eder Evangelium anderledes, end vi havde prædiket Eder det, han være en Forbandelse. Som

jeg sagde, saa siger jeg igen; dersom nogen prædiker Eder Evangelium anderledes, end I havde annammet det, han være en Forbandelse. Jeg vil bevidne Eder, Brødre, at det Evangelium, som er prædiket af mig, er ikke Menneskelære; thi hverken annammede ej heller lærte jeg det af noget Menneske, men ved Jesu Kristi Aabenbarelse. Saliggørelsens Plan er fuldstændig og fuldkommen; der behøves ikke at lægge til eller tage noget fra. Den er en fuldkommen Frihedens Lov, der har sit Udspring fra ham, som er Kilden til alt Lys og alt godt, og hos hvem der ikke er Forandring eller Skygge af Omskiftelse. Saliggørelsens Plan blev ikke fastsat og aabenbaret for kun at frelse en Del af Adams Afkom, men alle Mennesker, for saa vidt de vilde ydmyge sig og adlyde Evangeliet, ikke alene dem, som nu lever, men enhver, der har levet i henrundne Tider, tilligemed alle, som herefter skal faa Liv og Tilværelse paa denne Jord. Naar Apostelen Paulus i det 4. Kapitel i Brevet til Hebræerne taler om de haardnakkede og vantro Jøder, siger han: »Thi ogsaa for os er Forjættelsen forkyndt, ligesom for hine, men Ordet, som de hørte, hjalp dem ikke, fordi det ikke forenede sig med Troen hos dem, som hørte det«, og paa et andet Sted siger han: »Men da Gud forudsaa, at Hedningerne skulde retfærdiggøres formedelst Troen, forjættede han Abraham forud: I dig skal alle Folkeslag velsignes«.

Disse og mangfoldige andre Skriftsteder beviser klarligen, at der kun er en Plan, ved hvilken Menneskene kan opnaa Salighed, og Jesus siger, at hvo, som ikke gaar ind gennem Døren, men stiger andetsteds over, regnes lige med Tyve og Røvere og vil faa Løn efter deres Gerninger, og derfor maa enhver, som ønsker at blive frelst, underkaste sig Guds Love og Befalinger. Denne Saliggørelsens Plan har Gud efter sin uendelige Bermhjertighed aabenbaret til faldne Mennesker i de forskellige Uddelinger, saa det kunde blive i Stand til at se sin sande Stilling og komme til at forstaa Guds Hensigter med det samt for det kunde hæve sig fra dets nuværende

lave og nedværdigede Standpunkt, indtil det kunde opnaa en Plads iblandt Guds Sønner og Døtre. Det er sandt, Menneskene kan selv udhugge sig Brønde, men de vil ikke give Vand, de kan udkaste Planer og andre Læresystemer, men de vil ikke kunne frelse dem, da de, om de end have Gudfrygtigheds Skin, dog er uden dens Kraft, og er klare Beviser paa den menneskelige Daarskab. Jo nøjagtigere vi undersøger Evangeliets Grundsætninger, jo bedre kan vi se dets Skønhed, Harmoni og Fortrinlighed, og desto bedre kan vi se Menneskenes Afmagt, og hvor raadne og uholdbare menneskelige Systemer og Institutioner. Det er sørgeligt at tænke paa, at saa mange Tusinder af Jordens Beboere haardnakket fremturer i at forkaste Evangeliets Sandheder, som er saa klart optegnede i den hellige Skrift og nu forkyndes af Herrens Tjenere, og idet de tilsidesætter den Lære, som Jesus forkyndte, søger de at erstatte samme ved menneskelige Systemer og Trosbekendelser, medens de stræber at rertfærdiggøre deres Handlemaade med den Paastand, at det i vore Dage ikke er nødvendigt at iagttage Evangeliets Love og Ordinancer, saaledes som de forkyndtes af Jesus og hans Apostle; men det er vanskeligt at kunne sige, paa hvilken Del af den hellige Skrift man har grundet en saadan Tro, eller man er kommen til en saadan Slutning. Da mange iblandt den store Menneskemasse, som paa hin mærkværdige Pinsefest var samlet i Jerusalem, var bleven overbeviste om, at de havde korsfæstet Livets og Herlighedens Herre; udbrød de eenstemmig: »I Mænd, Brødre, hvad skulle vi gøre?« Petrus sagde ikke: »Gak i Fred, din Tro har frelst dig.« Nej, han lod dem forstaa med tydelige Ord, hvad der videre fordredes af dem, idet han sagde: »Omvender Eder, og enhver af Eder lade sig døbe i Jesu Kristi Navn til Syndernes Forladelse, og I skulle faa den Helligaands Gave; thi Eder og Eders Børn hører Forjættelsen til, og saa mange, som Herren vor Gud vil kalde dertil«, og saaledes lovede han alle, der vilde adlyde de samme Ordinancer, de samme Velsignelser. Jesus sagde til Ni-

kodemus: »Uden nogen bliver født af Vand og Aand, kan han ikke komme ind i Guds Rige.« Paulus siger, at Evangeliet er en Guds Kraft til Saliggørelse, en Livslugt til Livet for dem, som annammer det, og en Dødslugt til Døden for dem, der forkaster det. Formedelst Jesu Kristi Aabenbaringer kan vi forstaa, at saavel Jorden som dens Beboere vil blive igenløste ifølge den samme Forløsnings-Plan, der er anordnet af Herren, og altsaa maa de gennemgaa de samme Ordinancer som Menneskene. Ligesom alle dø i Adam, saa skal og alle levendegøres i Kristus Jesus, og ligesom Jorden har været delagtig i Følgerne af Faldet, saaledes vil den ogsaa blive delagtig i Forløsningen tilsidst blive frigjort fra Synd og Fordærvelse og skikket til et Opholdssted for de retfærdige, thi de sagtmodige skal arve Jorden, efter at den har opnaaet sin oprindelige Herlighed, og skal bade sig i de Straaler, som udsendes fra de retfærdiges Sol. Jorden gennemgik Daabens Ordinance i Noæ Dage, den blev hjemsøgt af Syndfloden, da al Ugudelighed blev bortfejet fra dens Overflade; den skal ligeledes undergaa Ilddaaben, hvormed al Synd og alle de ugudelige endnu en Gang skal blive udryddede, og Guds Aand blive udgydt over alt Kød, saaledes som Profeten Joel har forudsagt: Og det skal ske i de sidste Dage, at jeg vil udgyde min Aand over alt Kød, og Eders Sønner og Eders Døtre skulle profetere; Eders Ældste skulle have Drømme, og Eders unge Karle se Syner. Og end over Tjenere og Tjenestepiger vil jeg i de samme Dage udgyde min Aand. »Jorden skal blive fuld af Herrens Kundskab, ligesom Vandet skjuler Havets Bund.« Lam og Løver skulle være tilsammen og en Panter ligge hos et Kid, og en Kalv og en ung Løve og fedt Kvæg tilhobe og en liden Dreng skal drive dem. Og en Ko og en Bjørn skulle gaa i Græs, deres Affødninger ligge hos hverandre, og en Løve æde Straa som en Okse, og der skal ikke være noget til at fordærve paa min Helligheds hele Bjerg.«

Da skal de retfærdige synge Mose og Lammets Sang, der skal genlyde fra Højene, medens Guds Tabernakel skal være hos Menneskene, og han skal være hos dem, og de skal være

hans Folk, og han skal være deres Gud. Og Gud skal aftorre hver Taare af deres Øjne, og Doden skal ikke være mere, ej heller Sorg, ej heller Skrig, ej heller Pine skal være mere, thi det forste er veget bort. Og den, som sad paa Tronen, sagde: Se, jeg gor alle Ting nye. Staden behover ikke Sol eller Maane til at skinne i den, thi Guds Herlighed oplyser den, og Lammet er hans Lys. Og Folkeslagene af de frelste skal vandre i dens Lys, og Jordens Konger fore deres Glans og Herlighed til dem.

Saaledes vil Jorden og dens Beboere blive forloste og luttrede samt blive bragt tilbage til Gud vor evige Faders Nærværelse formedelst Jesu Kristi Forsoning.

SANDHEDEN VIL FREM.

(Ved Ældste *James K. Knudsen.*)

Joseph Smiths Mission var af en saadan Beskaffenhed, at den usandsynliggjorde Henvisninger til videnskabelige Principper, samt isolerede videnskabelige Fakta, opdaget igennem Eksperimenter; dette staar omtalt i Profetens Skrivelser. I Aaret 1833 den 8de Marts modtog han folgende Aabenbaring fra Herren, og som i Dag harmonerer med videnskabelige Fakta, som dengang i Almindelighed ikke var bekendt.

For de Sidste Dages Hellige er denne Aabenbaring kendt som Visdomsordet, og er det 89. Kp. i Pag. Bog. Med Hensyn til Brugen af Tobak lyder Herrens Ord saaledes. »Og atter Tobak er ikke for Legemet, ej heller for Maven, den er ikke til Nytte for Mennesket, men det er en Urt for udvortes Skade og alt sygt Kvæg, og bor bruges med Visdom og Omdømme.«

Tobakken er igennem Generationer bleven brugt af civiliserede Mennesker, men dens skadelige Folger paa det menneskelige Legeme var ikke kendt af Videnskaben førend ved Slutningen af det sidste Aarhundrede.

Nikotinen, efter at den var adskilt fra Tobaksplanten,

varede det ikke længe, forend man var bekendt med dens stimulerende Virkninger igennem Eksperimenter.

Det er bevist, at en Draabe af denne Gift paa Tungen af en Kat foraarsagede Krampetrækninger og Dod i Lobet af 78 Sekunder. I et andet Tilfælde, en mindre Draabe anbragt paa Tungen af en anden Kat, og Doden var konstateret efter $2^1/_2$ Minut, og i et tredie Tilfælde et lignende Kvantum var givet til en tredie Kat, og dens Virkninger foraarsagede Doden i Lobet af 75 Sekunder. En Mand, som var vant til at ryge, tog et Stykke Skraatobak; et Kvarterstid efter, uden at ane det, sank han det. En Time senere tabte Manden Bevidstheden og dode. Disse og mange andre Tilfælde illustrerer Tobakkens giftige Natur.

Hyrum Smiths, en Broder til Profeten Joseph Smith, Udtalelser desangaaende er kraftige, men betydningsfulde, idet han siger: »Tobakken er en ækel lugtende afskyelig Ting.« Det er bevist, at den er en afskyelig Ting, naar Længden af Menneskers Liv tages i Betragtning. De sidste store lægevidenskabelige Oplysninger stotter disse Udtalelser. Aviserne i den senere Tid har fremkommet med Referat af et Foredrag holdt i en Frokost-Klub, hvor 300 Mennesker var til Stede. Foredraget var holdt af den beromte Læge Hr. Berkeley Moyniham. Hans Udtalelser var folgende: Hvis Loven i Almindelighed holder Stik, saa vil 60 Mennesker i dette Værelse do af den frygtelige Sygdom, Kræft; endvidere sagde han, at Dodelighedsprocenten af Kræft tiltager aarligt. Ifolge hans Udtalelser dor alene i England og Wales 50.000 aarligt, og i alle Landene dor der 500.000 aarligt af denne Sygdom, og et stort Tal af dem er Rygere. Hr. Berkeley dvælede en længere Tid ved denne Sygdoms Virkninger for Rygere, og erklærede at en af Grundene til Kræft paa Tungen var Rygning. Denne Kendsgerning var hurtigt forstaaet, efter at det blev bevist, at Sygdommen »Kræft paa Tungen« i de sidste 48 Aar har tiltaget med 250 pCt.; dette harmonerer med det foroget Procent i Forbruget af Tobak og det stigende Antal af Rygere.

Oversat af *W. L. J.*

MISSIONSNYHEDER.

Den danske Mission.

RAAD TIL KIRKENS MEDLEMMER.

Vi vil opmuntre Missionærerne og de Hellige til fremdeles at leve saaledes, at vi sætter et godt Eksempel for vore Medmennesker.

For at kunne fremme Herrens Gerning, udsprede Evangeliet, er det nodvendigt for de Hellige eller for ethvert Medlem af Kirkren at betale deres Tiende og Ofringer og holde Sabbatsdagen hellig.

Vi lægger denne Sag paa Deres Sind til alvorlig Overvejelse og Opfyldelse, thi Gud fordrer Gerninger forenet med Tro, dersom vi skal vente Velsignelser fra hans Haand; derfor paalægger vi hvert Medlem af Kirken med Opfyldelsen af dette Raad.

NOTITS.

Det skal altid være os kært at modtage Efterretninger fra det præsiderende arbejdende Præstedomme saavel som Søskende i de forskellige Grene i Norge og Danmark.

Vi haaber dog, at de maa være af en saadan Art, at de maa være af Interesse for »Stjernen«s Læsere. Det er vort Ønske at lave dette Blad saa interessant som muligt.

FRA AARHUS KONFERENCE.

Det er med stor Glæde og Tilfredshed, at Missionærerne i Aarhus Konference modtager Ønsket fra vore Brødre, som er kaldet til at præsidere over os, om igennem »Stjernen« at bringe dens Læsere en Forstaaelse om Forholdene, som gør sig gældende i Konferencen, og ønsker derfor at bringe dem vor Tak for dette Privilegium.

Konferencen har et Medlemstal af 495. Størstedelen af dem er bosiddende i de fem eksisterende Grene Aarhus, Esbjerg, Randers, Odense og Silkeborg. Konferencen strækker sig fra Mariager mod Nord til Tønder mod Syd, indbefattende adskillige naboliggende Øer, hvoraf Fyn er den største.

Der er for det nuværende 12 Missionærer, som arbejder i Konferencen, seks af dem er kaldet til at arbejde i Aarhus Gren, hvor vi koncentrerer vor samlede Energi i Forkyndelsen af Evangeliet og i at bringe Grenen i en god Tilstand efter vor Kirkes System. Vi har mange Venner i denne By og forventer en lysende Fremtid. De følgende Organisationer findes i Grenen: Den kvindelige Hjælpeforening, Søndagsskolen og Ungdomsforeningen.

Esbjerg Gren er i god Fremgang, ifølge Rapporterne fra Ældsterne Michelsen og Hansen, der er flere oprigtige Sjæle, som undersøger Evangeliet, og som de i en nær Fremtid forventer at indlemme i Kirken ved Daab.

I Randers Gren er Udsigterne gode. Ældsterne Georgesen og Petersen arbejder efter bedste Evne paa at leje en passende Sal, hvor de kan afholde deres Møder. Daabsmøder har været afholdt i Forening med Aarhus Gren, og de forventer snart at se flere af deres Venner modtage Evangeliet, saa lignende Møder kan blive afholdte.

Odense Gren er vel repræsenteret i Ældsterne Nielsen og Fjeldsted, som arbejder med Iver og Flid for Evangeliets Fremgang, baade blandt Søskende og Venner, og forventer gode Resultater af deres Arbejde.

Silkeborg Gren er repræsenteret af vor lokale Broder Emil Thomsen, som ved forskellige Lejligheder er assisteret af Missionærerne i Aarhus. Broder Thomsen tilsammen med hans Familie udfører et godt og energisk Arbejde for Herrens Sags Forfremmelse. Vi ønsker ved denne Lejlighed at sende Broder Thomsen og Familie samt Søskende i Silkeborg vor hjerteligste Hilsener og beder dem om at være trofaste og taalmodige.

Vi sender til alle Venner og Bekendte og alle, som læser disse Linier, vore hjerteligste Hilsener og takker dem alle for deres Venlighed imod os.

Orson W. Jensen,
Præsident af Aarhus Konference.

EN SAMTALE MED VICESKOLEDIREKTØR H. SWANE.

Som »Stjernen«s Læsere kan se af det forneden anførte Brev, saa har Ugebladet »Frem« fremkommet med en Artikel, som var af en saadan Beskaffenhed, at vi fandt det nødvendigt at indsende vor Protest imod samme. Vi ønsker nemlig til alle Tider at forsvare vor Kirke, dens Lærdomme, Principper og Moral imod falske Beskyldninger.

Det er med Glæde, at vi meddeler »Stjernen«s Læsere, at en personlig Samtale har fundet Sted imellem Redaktøren af dette Ugeblad, Hr. Swane, og Missionspræsident Petersen og Konferencepræsident W. L. Jensen, et godt Resultat var opnaaet, Lejlighed blev givet os at fremsætte vor Kritik imod nævnte Artikel, som i et Brev vil blive sendt dens Forfatter, og ligeledes blev Løftet om en Kopi af dette Brev givet os, samt Svaret paa Brevet fra Forfatteren. Dette vil blive publiceret i »Stjernen«, naar det er modtaget.

København, den 10. Marts 1926.

Herr Viceskoledirektør H. Swane,
Gyldendalske Boghandel, Klareboderne 3.

Ang. Deres Artikel i »Frem« om »Mormonerne«.

Vi har med Interesse læst Deres Artikel i »Frem«, og det bedrover os, at et Blad som »Frem«, hvis Opgave det er at oplyse Folk om de rette Forhold, kan fremsætte saadanne fejlagtige Oplysninger, som Tilfældet er.

Vi maa meget bestemt protestere mod de fremsatte Udtalelser, som er skrevet af en Mand, der ikke har gjort sig den Ulejlighed at sætte sig ind i det Emne, som han søger at behandle.

Han er sikkert en Modstander af »Mormonismen« og har taget sine Udtalelser fra gamle Leksika og fra Smaaskrifter forfattet af vore Modstandere, men et Blad som »Frem« skal være mere upartisk i sine Anskuelser, og hvis de søger at give Folk Oplysninger om et Kirkesamfund, bør disse gives af en Mand, der kan give Oplysninger om de sande Forhold, og af en Mand, der virkelig har sat sig ind i disse.

I Anledning af Deres Angreb gør vi opmærksom paa, at Utah, som er opbygget og stiftet af »Mormoner«, er en Stat anerkendt af de forenede Stater, og at den bliver betragtet som en af de bedste Stater i Unionen.

Vi vedlægger et Par Skrifter, som vi venligst beder Dem gennemlæse, og De vil iblandt disse finde Udtalelser af Mænd, ikke fra ældgammel Tid, men fra betydningsfulde Mænd, som i de sidste Aar har gjort en stor Indsats i Livet, og som derfor kun taler om Ting, de kender. Vi haaber ikke, De betragter disse Mænd som Løgnere, og derfor vil De se af disses Udtalelser, at »Mormonerne« ikke er forhutlede Mennesker, men tværtimod er Folk, der forstaar deres Kald her i Livet, og som har arbejdet sig op paa et højt Kulturtrin.

Hvad vor snigende Propaganda angaar, da skal vi meddele, at vi afholder stort offentligt Møde hver Søndag Aften Kl. 7 i Kirkens Lokaler Korsgade Nr. 11, hvilket ikke er nogen Hemmelighed, men noget, vi søger at fortælle til alle, som vi kan komme i Forbindelse med.

Da De skriver, at Polemikken siger, at »Mormonerne« er Løgnere, saa troede vi dog ikke, at »Frem« lagde an paa dette, men at de undersøgte Sagen til Bunds, hvilket ikke er sket.

Vi ønsker dog helst at se enhver Ting paa den bedste Maade, og tror derfor, at d'Herrer, som er Ledere af »Frem«, har handlet i god Tro. Nu har vi imidlertid oplyst Dem om Deres Fejltagelse og bevist det af disse fremragende Mænds Udtalelser, og vi imødeser derfor en Anerkendelse af dette Brev og nogle Udtalelser angaaende samme, ligesom en eventuel Rettelse bedes foretaget.

Med megen Agtelse

Joseph L. Petersen.

PRISLISTE PAA SKRIFTER OG BØGER.

Følgende Liste af Bøger og Skrifter er til Salg paa Missions-Kontoret. Desuden har vi ogsaa en Del uindbundne »Skandinaviens Stjerne« fra Aarene 1904 indtil 1923, som sælges

til en Krone pr. Aargang, og en Del 1898-Aargange indbundet i godt Bind til to Kroner pr. Eksemplar.

Vi beder »Stjernen«s Læsere at forsyne dem med saa mange som muligt af disse anførte Boger og Skrifter.

Store Mormonsboger	3	Kr.	00	Øre
Smaa Mormonsboger	2	»	00	»
Smaa Mormonsboger, hæftede	1	»	00	»
Pagtens Bog	4	»	00	»
Den kostelige Perle	1	»	50	»
Joseph Smiths Levnedsløb	3	»	00	»
Bibel-Citater			80	»
Salmeboger	2	»	00	»
Salmeboger, indb. i Skind	3	»	00	»
Zions Sange (med Noder)	4	»	00	»
Sondagsskolens Sangbog			60	»
Sondagsskolens Haandbog			80	»
Kronet med Herlighed	3	»	00	»
Evangeliets sande Grundsætninger	1	»	00	»
En Advarsels Rost	1	»	00	»
Jorden rundt, Rejsebeskrivelse	2	»	00	»

Skrifter.

Kortfattet Kirkehistorie	10	Øre
Trosartikel Kort, pr. 100	75	»
Mormonismens Filosofi	5	»
Den Fremmede fra Vesterlandet	5	»
Sandhedsrosten	5	»
Mormonismens filosofiske Grundlag	3	»
Vejen, Sandheden og Livet	5	»
Anerkendende Ord	3	»
Et Lys, der skinner i Morket	1	»
Er de Sidste Dages Hellige Kristne?	1	»
Et Tidernes Tegn	1	»
Profetiske Vidnesbyrd	1	»
Straaler af levende Lys, Nr. 2—12	1/2	»
Straaler af levende Lys, 12 Numre hæftede	10	»

Den norske misjon.

KORRESPONDANCE.

Oslo, den 10. mars 1926.

Præsident Joseph L. Petersen,

Kobenhavn.

Kjære broder:

Jeg var meget glad over at motta Deres velkomne brev av 6. ds., og takker for samme. Glad over at De og søster Petersen befinder eder vel. Det er lidt underlig at baade De og jeg er her i missionsmarken igjen, og at Herren kan bruke os i evangeliets tjeneste, at De kan opgi Deres financielle interesser og lægge alt paa Herrens alter, og efterkomme Herrens tjeneres kald at gaa ut i en kold og mørk verden og kalde paa menneskene til omvendelse. Jeg er sikker paa at De føler som jeg gjør, thi det vilde ta en stor sum i solv og guld for at paatage sig et saadant ansvarsfuldt kald. Men takket være vor himmelske Fader, at vi har benyttet vore gaver eller talenter alle vore dager, og ikke begravet dem i jordens skjød, saa naar Herren fordrer regnskap og vil vite hvorledes vi har benyttet dem, kan vi si: »Se her er de Herre, jeg har brugt dem efter bedste evne, og her er de med de renter jeg skylder dig.« Naar kaldet kom, var vi villige til at efterkomme Herrens tjeneres røst, og lægge det kjæreste vi hadde her paa jorden tilside saalænge Herren ville bruke os, og sige:

»Jeg gaar hvor du sender mig hen, o Gud,
Over land eller skumklædte hav.
Dit ord vil jeg raape til verden ut,
Jeg vil røgte det kald, du mig gav.«

Jeg føler som om jeg har en interesse i Deres arbeidsmark, og skulle onske jeg var Dem nær, da jeg er mere bekjendt og føler mere hjemme i Deres kjære Danmark end jeg endnu gjør i mit eget kjære fødeland Norge, og de mange kjærlige minder om de mange behagelige tider min kjære familie og jeg selv tilbragte i Danmark, hvilket vi aldrig vil glemme. Jeg haaper at faa en anledning til at trykke de alle i haanden førend jeg reiser tilbake til mit kjære hjem.

Jeg er dog nu glad over at mit kald lød til mit kjære fødeland Norge, hvor min barndoms-vugge stod, og hvor jeg hørte Hyrdens røst og jeg kjendte den og adlød den. Er glad over at jeg i min ungdom fik anledning til at samles med Guds folk i Zions fredelige dale, hvor Herren rikelig har velsignet mig, saa om min tid snart er omme, skal mit navn leve og forøkes, og vi skal høre vore navne blandt de forløstes tal.

Jeg har endnu ikke været utenfor Oslo med undtagelse av en tur til Drammen, men jeg kan isandhet sige at jeg er Gud taknemmelig for at jeg finder stillingen meget god blandt de hellige. De hellige lever deres religion og opfylder deres plikter efter bedste evne, og Herrens Aand er iblandt os. Vore organisationer er alle virksomme og i den bedste orden. Vore offentlige forsamlinger er meget godt besøkte av saavel hellige som fremmede, og jeg tror vi skal ha en rik høst. Vi har et udmerket sangkor under ledelse av broder Eyolf L. Arveseth, der er en dyktig leder, hvilket hjælper os meget til at gjøre møtene intersante. Vore Unge Mænds og Kvinders utdannelsesforeninger er i en trivelig forfatning, og Den Kvindelige Hjælpeforening gjør et storartet arbeide. Vor Søndagsskole er en inspiration til mig, der er gjennemsnitlig ca. 130 tilstede hver søndag. Der vises den største interesse og opmerksomhet baade av store og smaa, og vi har flittige og villige lærere og lærerinder. Vi har ogsaa en skrifteforening og baade unge og ældre er flittige til at sprede det skrevne ord iblandt vore medmennesker og hjælper derved til at sprede evangeliet, saa jeg er taknemmelig over at jeg er kaldt til at virke blandt de hellige her i Norge. Jeg kan se den store fremgang kirken har gjort siden jeg annammet evangeliet for 60 — seksti — aar siden.

Vi er ikke saa godt stillet med hensyn til hjælp av ældster hjemmefra. Vi har et medlemsantal omtrent som I har i Danmark ca. 1600 og kun otte ældster fra Zion for hele den norske mission, men vi har ogsaa otte lokalældster i missionsmarken som er flittige og virksomme til at hjælpe os, men omtrent

halvdelen vil bli avloste og reise hjem snart. Jeg haaper dog vi snart vil faa endel hjælp hjemmefra. Vi vil begynde med vore conferencer den forste sondag i april, og jeg haaper vi vil faa en god tid.

Nu maa Herren velsigne Dem i Deres arbeide. Med den venligste hilsen til sos. Petersen, Dem selv, ældsterne og de hellige, forblir jeg Deres i evangeliet hengivne broder

M. Christophersen.

BLIVER SOM BØRN.

(Ældste *Harald Helgesen,* Arendals gren.)

»Uten I omvender Eder og bliver som børn, kommer I ingen lunde i Himmeriket rike.« — Disse ord utalte den store Lærer, verdens forloser, og de fleste misfor dem, eller i det hele taget slet ikke bryder sig om at studere dem nermere. Jeg vil i efterfolgende linjer forsoke at forklare hvad Mesteren mente med disse ord. — Ved denne formaning til sine Desciple, betegnede han nodvendigheten av tro, uskyldighet, ydmyghet og lydighet. De skulde ubetinget forlate sig paa Gud. De skulde ikke være skinhellige eller svigagtige. De burde være villige til at motage undervisning og til at annamme sandheten uten motstand. De skulde ikke være opblæste med deres egen viktighet, ei heller utove en bydende indflydelse over andre. De skulde holde sig til budene og hengive sig til alle Guddommelige fordringers utovelse og leve ved hvert ord, der utgik fra den evige Faders mund.

Det var selvfolgelig ikke meningen, at denne barnlige aand og opførsel skulde foraarsake nogen forstandsvakhet, lettroenhet, aabenbar uretfærdighet, eller at de kræfter og egenskaper, som tilhorer den fuldkomne mandomsalder ikke burde utove og utvikles. Menneskenes fremgang paa alle områder er hensigten med Jesus Kristi religion.

Den staar ikke i veien for utovelsen av nogen talent, hvor-

med Skaperen har begavet menneskene. Den søker at regulere alt, saa at enhver gave kan opnaa sin retmæssige bruk til individets fordel og til samfundets bedste. At være barnlig i Aanden i den forstand som Frelseren krævede, maa ikke opfattes som en tankeløs antagelse av alt, hvad vi se og hører, eller som en tilstand der vilde utsætte Kristi efterfølgere for at blive et offer for bedragere og tyraner. Barnlig antagelse av sandheten, venskabelige tilbøjeligheter, tillid til og tro paa et høieste væsen og lydighet mot hans ord ere alle overenstemmende med en værdig karakter, forstandskraft og baade legemlig og aandelig styrke. Fuldkommen mandom er den mest tænkelige tilnærmelse til Guddommens herlighet. Hvad Kristi beklagede, da han uttalte den ovenfor citerte sætning, var den herskesyke, som flere av hans nærmeste omgivelser lagde for dagen. De burde ikke indbyrdes stride om, hvem der skulde være den største. De skulde ikke være vantro eller trættekjære. De skulde ikke være heftige i Aand eller opførsel; de burde ikke letteligen blive fornærmede eller ønske at skade andre. Det var ikke hensigten, at de skulde aapne veien med vaabenmagt eller undertrykke deres medskabninger. De skulde gaa frem i sagtmodighet, mildhet og kjærlighet, altid være rede til at motage lærdom og modtagelige for gode indtryk og for lyset, som kommer ovenfra. Det der passer for barndommen, er ikke passet for mandommen. Den store lærer mente ikke, at et voxent menneske skulde vedblive at leve i barndommens umodenhet. Apostlen Paulus siger: »Da jeg var et barn, talede jeg som et barn, da jeg blev mann, avlägte jeg det barnlige.« Sandt nok sagde han dette med hensyn til fremtiden og til den fuldkommenhet, han ventede at opnaa paa den anden side av denne forberedende tilværelses tilstand. Men hans argumenter passer til menneskenes utvikling og fremstiller uten omsvøp, hvad jeg ønsker at bevise i denne forbindelse. En barnlig natur med hensyn med Guddommelige ting utfordres ikke den enfoldige, der vilde gjøre en av Frelserens Disciple enten lettroende

overfor menneskelig tvetydighet eller svak til at forsvare sine rettigheter eller friheter. Det er Kristus lig at være kjærlig, taalmodig, ydmyg og godtroende, saaledes som han viste det i sin underkastelse av den guddommelige vilje, da han var som et barn, der føres hen for at slagtes; men han var ogsaa kraftig og bestemt i sin optræden, da han dadlede hyklerne, anklagede den ugudelige og forskyndte uretfærdighets, vildfarelses og undertrykkelses fald. Likesom hans karakter utviser to sider, saaledes ogsaa alle hans lærdomme.

DØDSFALD.

Erma Petersen af Aarhus døde den 10. Marts 1926 i i hendes Forældres Hjem, efter flere Maaneders Sygeleje.

Søster Petersen var født den 12. December 1901 i Randers og blev Medlem af Kirken den 18. Oktober 1925. Hun døde som en trofast Sidste Dages Hellig.

Begravelsen fandt Sted Tirdag den 16. Marts paa Nordre Kirkegaard i Aarhus, under Ledelse af Konferencepræsident Orson W. Jensen, som talte opmuntrende om hendes Liv og Opstandelsen.

Ældste Hans Andersen indviede Graven.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Norge og Danmark. Udkommer den 1. og 15. i hver Maaned. Koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Konferencens Kontorer.
Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.
Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).